

Батрак ана

— «Үгез төсле уллар үстерден,
Үзең наман кеше эшендә.
Каенана булып утырыр идең,
Ефәк булыр иде өстендә!..
Коммун улларыңнан игелек нәрсә,
Качып бетте бар да,
«Укыйм», дип!
Коммун кем ул,
Ни намазын тотмый,
Ни чиркәүгә барып чукынмый».
Картлар килеп шулай сөйләнәләр,
Ансыз нечкә күңелен яралап.
Карчыклар да янып тиргәнәләр,
Ялгыз калган көнен сагалап.

Бишле лампа ягып мич алдында,
Батрак ана бүген йон эрли.
Ерактагы коммун улларына
Жылы бияләйләр эзерли.
Берсе язган:
— «Әнкәй,
Бу ел уку
Бик озакка барыр, ахрысы,
Жәен лагерь:
Инде шуңа күрә
Кайтып булмас өйгә жәрәнсез...»

Ана күңеле йомшак,
Ана күңеле
Аяз көнгә яңгыр шикелле.
Әле дә менә сирәк керфегеннән
Йөзенә эссе яшьләр сикерде.

Бишле лампа кайчак сәке буйлап
Түргә ташлый тонык шәүләсен.
Анда мүкле калын стенада
Басып тора Ленин гәүдәсе.
Батрак ана, улын сагынганда,
Карап куя шушы сурәткә.
Хәтерендә:
Аны элгән чакта
Ярсып әйтте улы йөрәктән:
— «Әнкәй, бу — Ленин бу!
Барыбызга да
Юл күрсәткән Ленин бабай бу!
Син сакла аны, яме?
Ә мин инде
Менә шушы Ленин сабакларын

Укырга, дип иртэн барамын...»

Күрше карчык, йонга кергән саен,
Шул сурәткә карап кадалды:
«Ал, дим, Гайни, ал, дим,
Гөнаһсы зур.
Ничек гарьләнмисең, кара эле!»
Батрак ана алмый,
Сагынганда,
Һаман карый аның йөзенә:
Тирән акыл — уйчан маңгаенда,
Эшчән ялкын зирәк күзендә.

Бишле лампа тагын стенага
Саргылт телен сузып күрсәтте.
Ана тагын аңа карап куйды,
Бер көрсенеп эчен бушатты:
— «Коммун, диләр.
Улың коммун, диеп
Ашыйлар бит колак итемне!..
Үлсәң, женазаңны укымам, дип
Мулласы да кичә төргенде.
Пычагыммы тагын,
Тамагым тук,
Эшләп күрәм үзем көнемне.
Батрак өчен һаман янып көйгән
Шул коммунның үзе түгелме!
— Хурлык,— диләр,
Нигә хурланыйм мин!
Жефәк япмаса да өстемне,
Ленин сабакларын укып йөрер
Хөрмә кебек уллар үстердем...»